

Maja Soś | portfolio

Maja Soś - absolwentka Wydziału Sztuki Mediów warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych oraz kursu filmowego w Warszawskiej Szkole Filmowej.
Zawodowo zajmuję się fotografią i tworzeniem krótkich form wideo.
Członkini zespołu artystycznego magazynu Gromady.

Swoją pracę twórczą wykorzystuję jako pretekst to poznawania ludzi, nawiązywania relacji i zadawania im pytań, których w innych okolicznościach nie mogłabym zadać. Tak samo jest w przypadku projektu, który proponuję - chcę przeprowadzić warsztat dla nastolatek i nastolatków z tworzenia wideopamiętników przede wszystkim po to, aby ich poznać i móc z nimi otwarcie porozmawiać. Sama byłam bardzo smutną, zagubioną nastolatką. Bardzo pomogłoby mi spotkanie kogoś starszego, tak wrażliwego jak ja, kto powie, że dorosłość jest trochę lepsza, że z czasem człowiek bardziej lubi siebie. Wierzę, że powstaną z tego spotkania ciekawe prace filmowe i że poczujemy się wszyscy trochę lepiej.

Warszawa, 2024

ŚNIŁAM SIĘ PODRÓŻ

Mój film dyplomowy zrealizowany w Pracowni Relacji Wizualnych prowadzonej przez prof. Prota Jarnuszkiewicza składa się z materiałów kręconych na taśmie filmowej 8mm Kodak SuperVision i napisanego przeze mnie tekstu. Wideo opowiada o poszukiwaniu relacji ze starszą o 13 lat przyrodnią siostrą, z którą nie miałam kontaktu poza co rocznymi spotkaniami w gronie całej rodziny. Zamierzeniem było pokazanie procesu budowania mojej relacji z drugim człowiekiem. Ten proces jest nieuchwytny, zmienny, ciężki do nazwania. Relacje, zwłaszcza te niepoparte historią, szybko ulegają modyfikacjom, zatem ciężko stwierdzić ich obecny stan. Próbowałam zbliżyć się do siostry poprzez obserwację jej otoczenia, zwyczajów, ludzi i zwierząt, z którymi na co dzień przebywa. Chciałam dowiedzieć się o niej jak najwięcej w nadziei, że poznając słowa, którymi mogę ją opisać, poznam lepiej ją samą. Sposobem na pokazanie tej obsesyjności, kompulsywnego nazywania rzeczywistości, są liczne zapętlenia zarówno w obrazie, jak i w tekście. Przede wszystkim jest to

jednak praca o mnie i moich tęsknotach. To może być oczywiste dla większości osób, dla mnie czasami nie jest, że nie wszystko da się zaplanować. Przede wszystkim nie da się zaplanować relacji z drugim człowiekiem. Wydawało mi się, że jak będę mieć konkretny plan i dowiem się konkretnych rzeczy, odhaczę wspólne czynności z listy, stworzę relację z siostrą. Tymczasem ta relacja buduje się sama, ale nie tam, gdzie ja wyznaczyłam dla niej miejsce. Buduje się w przygotowywaniu razem jajek w koszulkach, oglądaniu telewizji, jedzeniu śniadania w pociągu.

Krótkometrażowy film dokumentalny,

Czas trwania: 8:37 min

Dyplom licencjacki zrealizowany na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

<https://www.youtube.com/watch?v=M1alCT4HTLc>

NIKOMUNIE MÓWIĘ

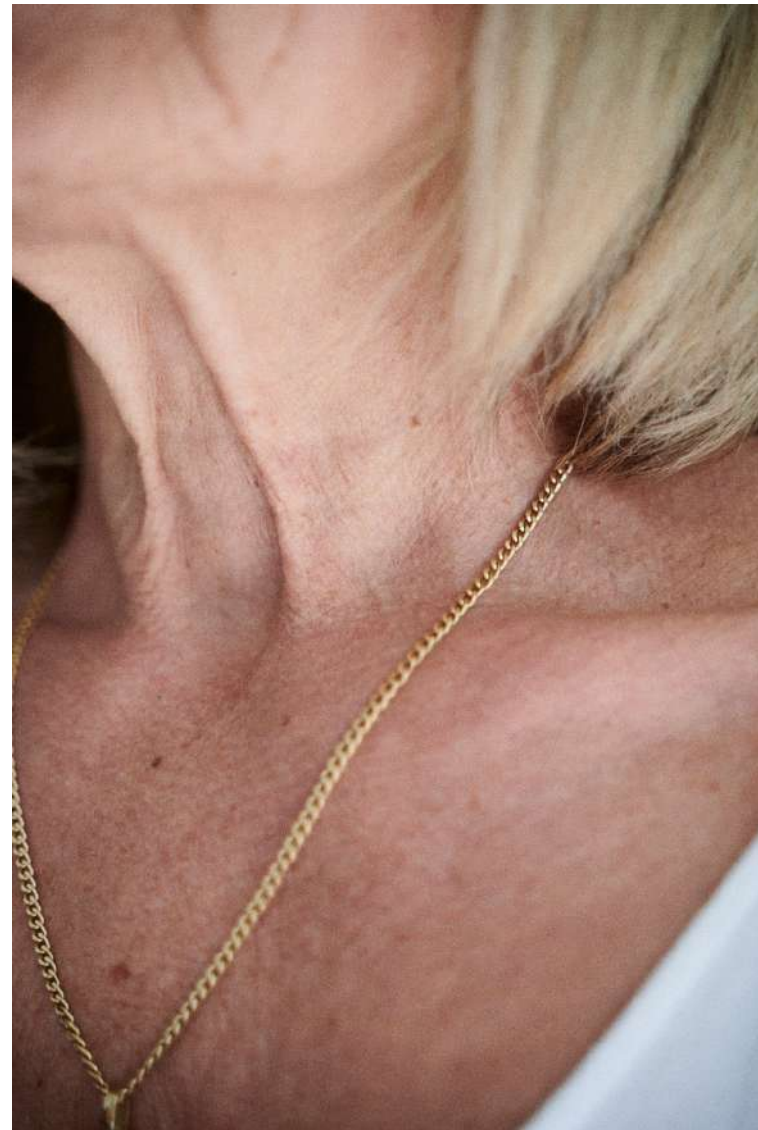
Praca wideo, 2:29 min

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

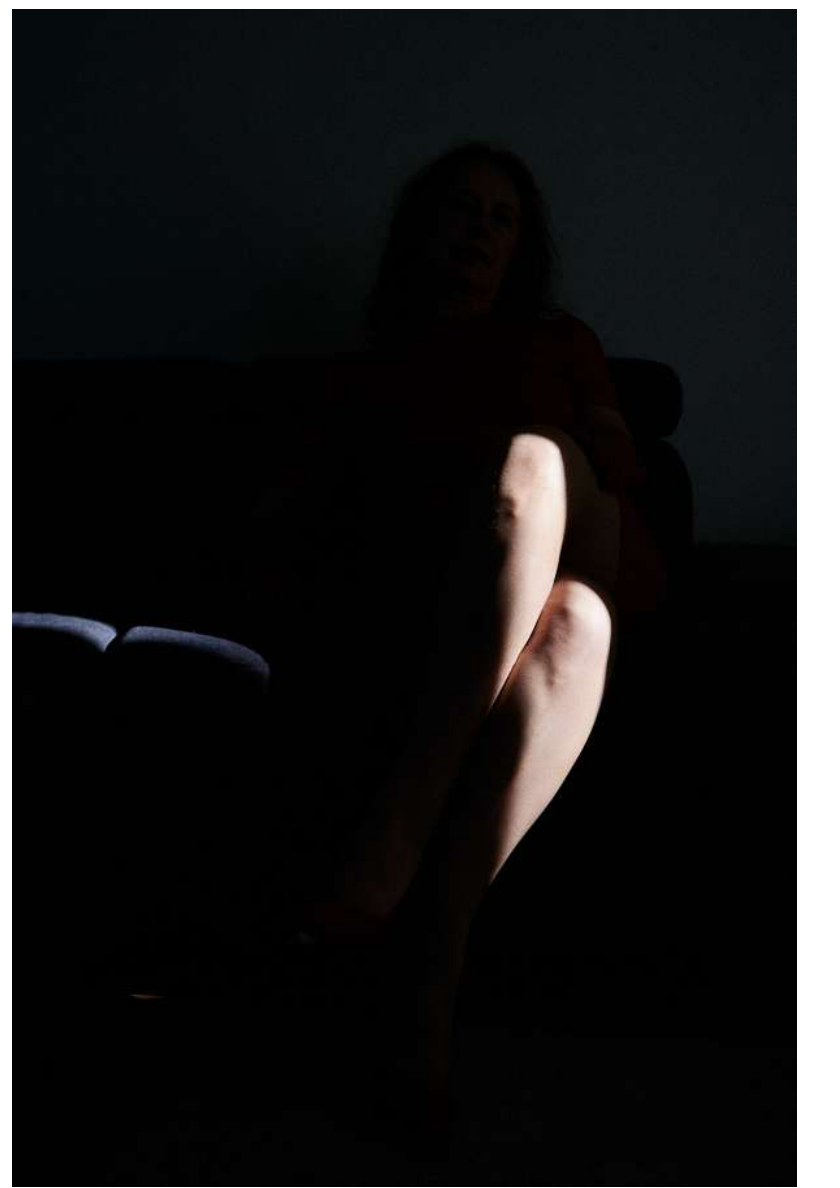
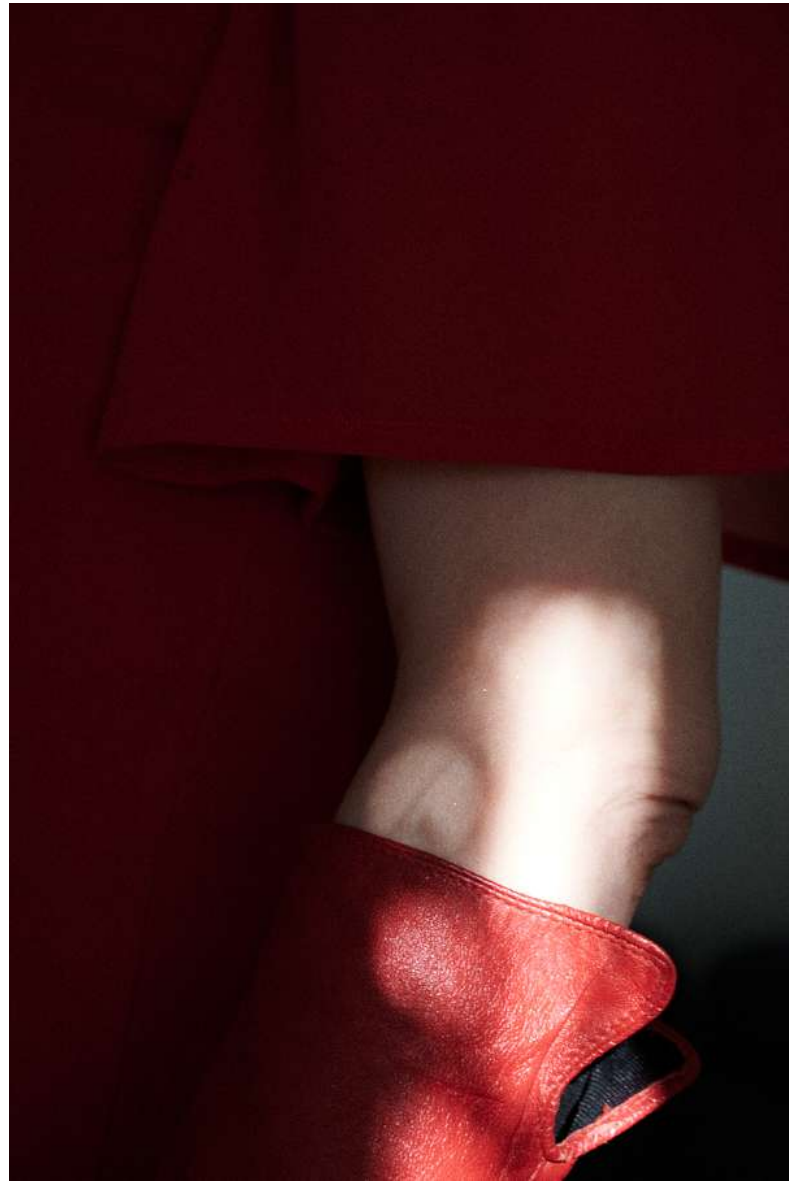
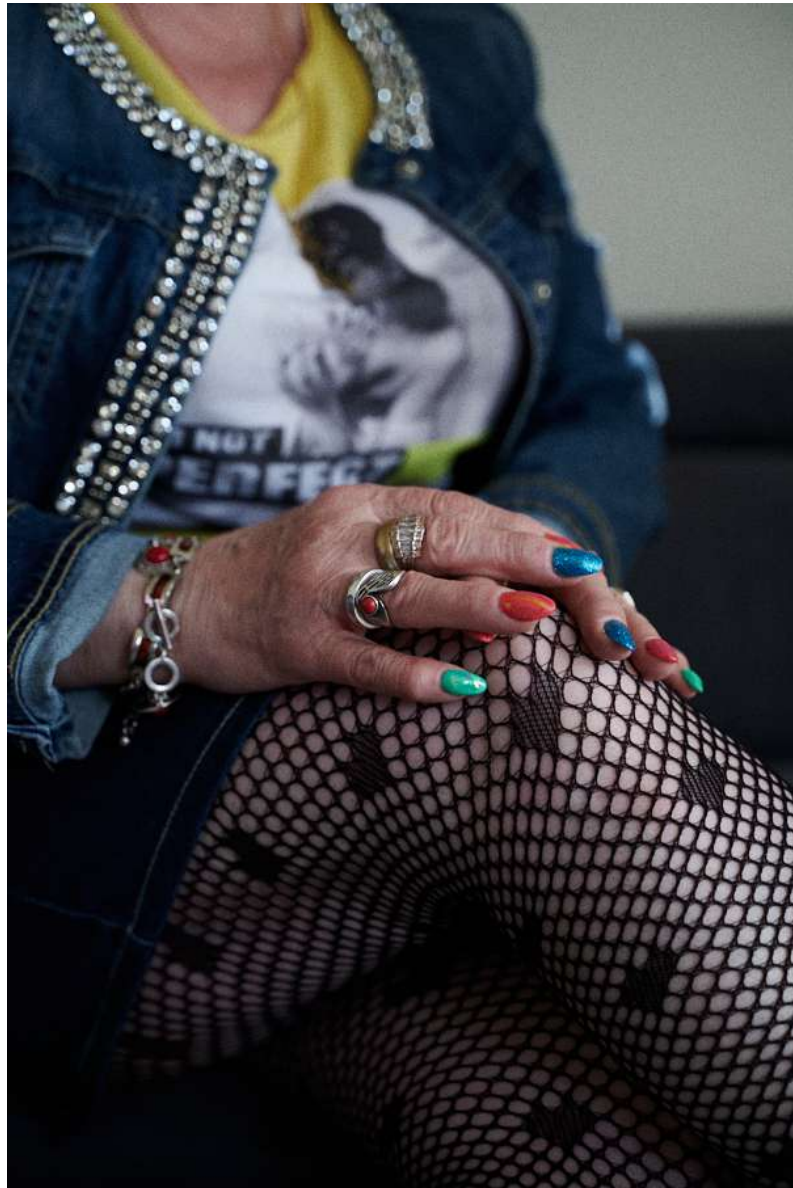
<https://www.youtube.com/watch?v=AkXbU6sBvWo>

PROJEKT MISS

„Miss srebrnego warkocza” to otwarty projekt dokumentalny, w którym portretuję niezwykle kobiety. Moje bohaterki pochodzą z mniejszych miast, znajdują się często w skomplikowanej, niełatwej sytuacji życiowej, ale łączy je witalność i potrzeba eksponowania swojej kobiecości. Moje bohaterki biorą udział w konkursach piękności przeznaczonych dla swojej kategorii wiekowej i odnoszą w nich sukcesy.

Polska, 2023 -

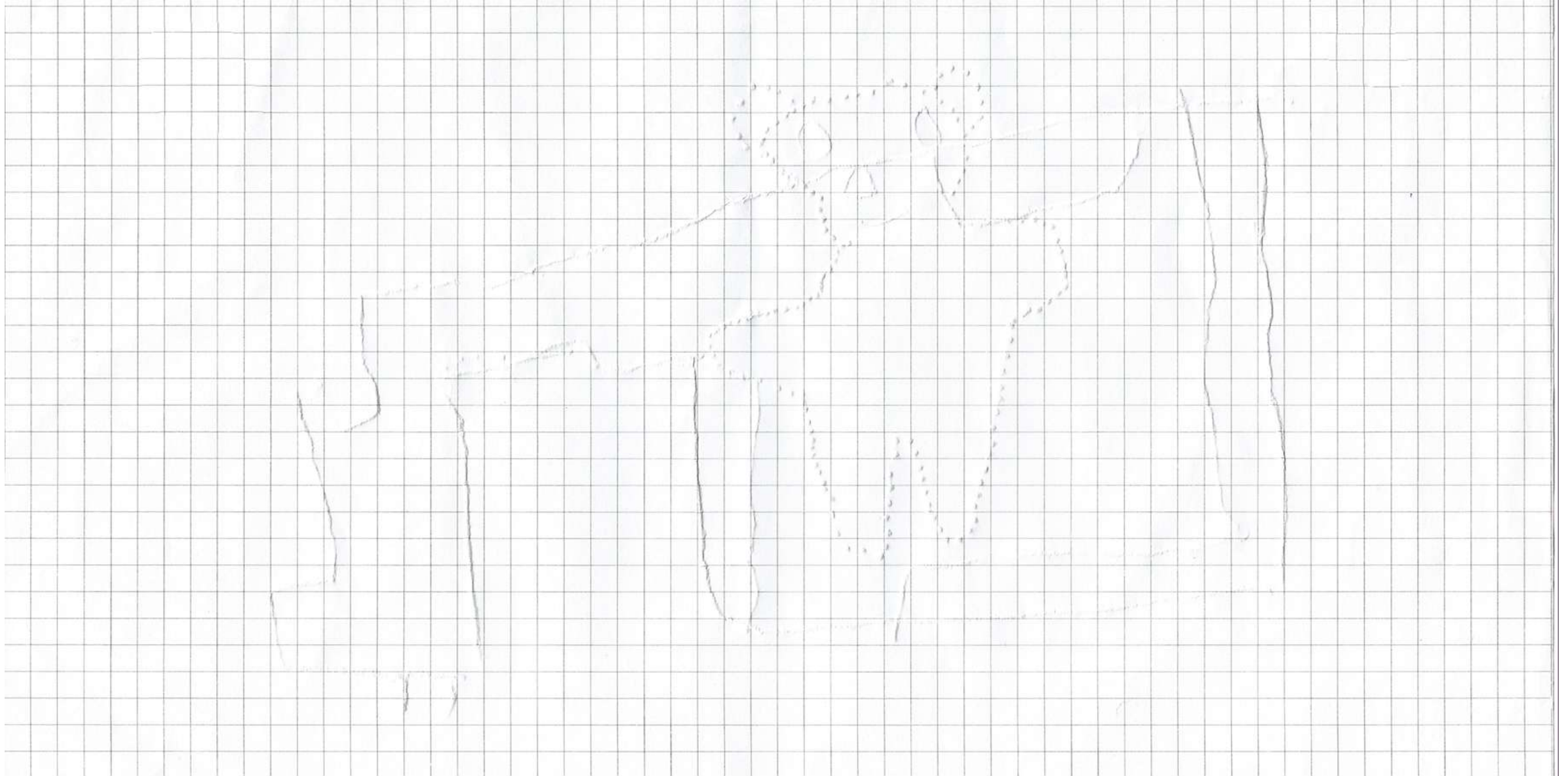

Działania / INSTYTUT OTWARTY Strefa WolnoSłowa WERNISAŻ! /

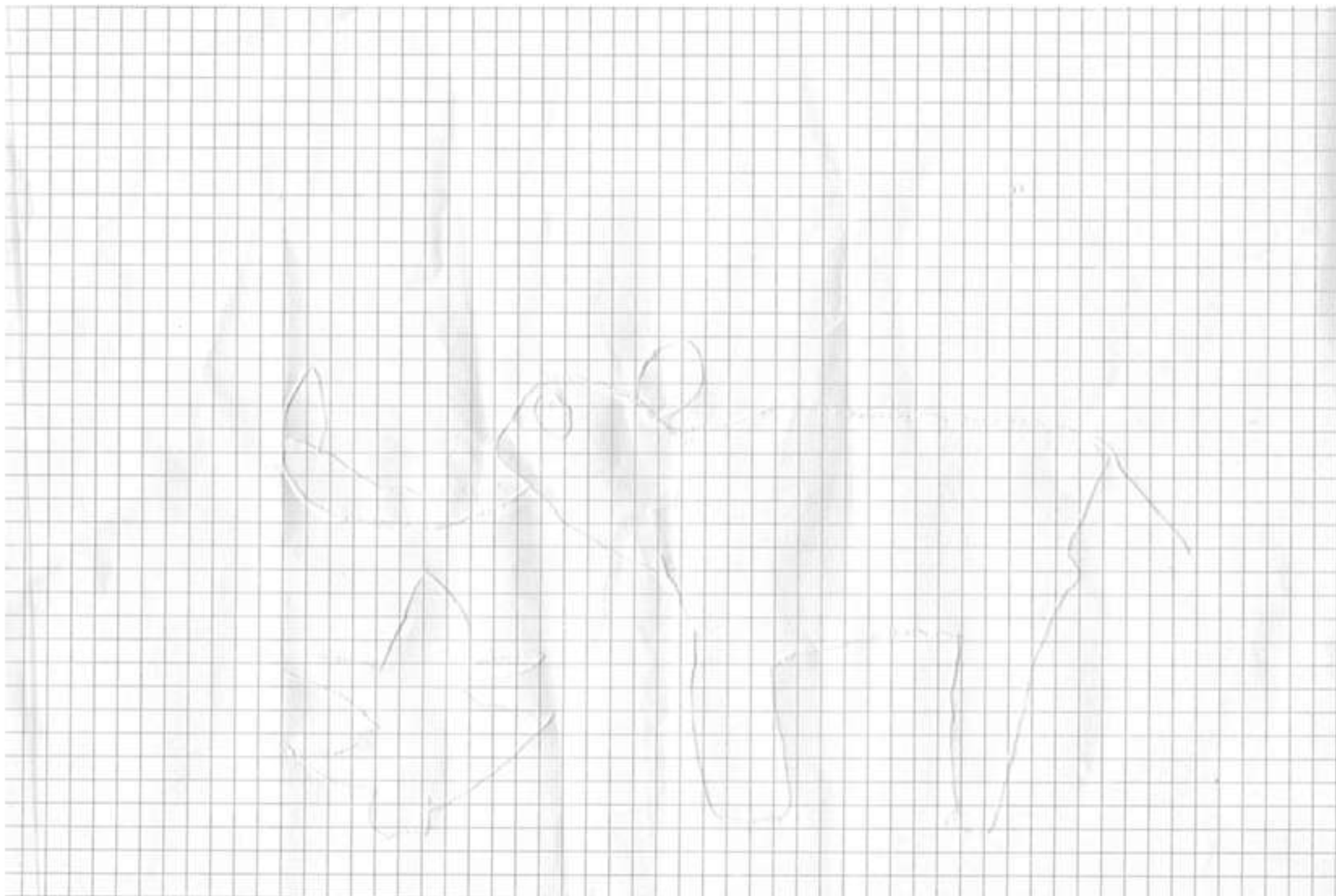
Maja Soś

Duży miś w małym domku

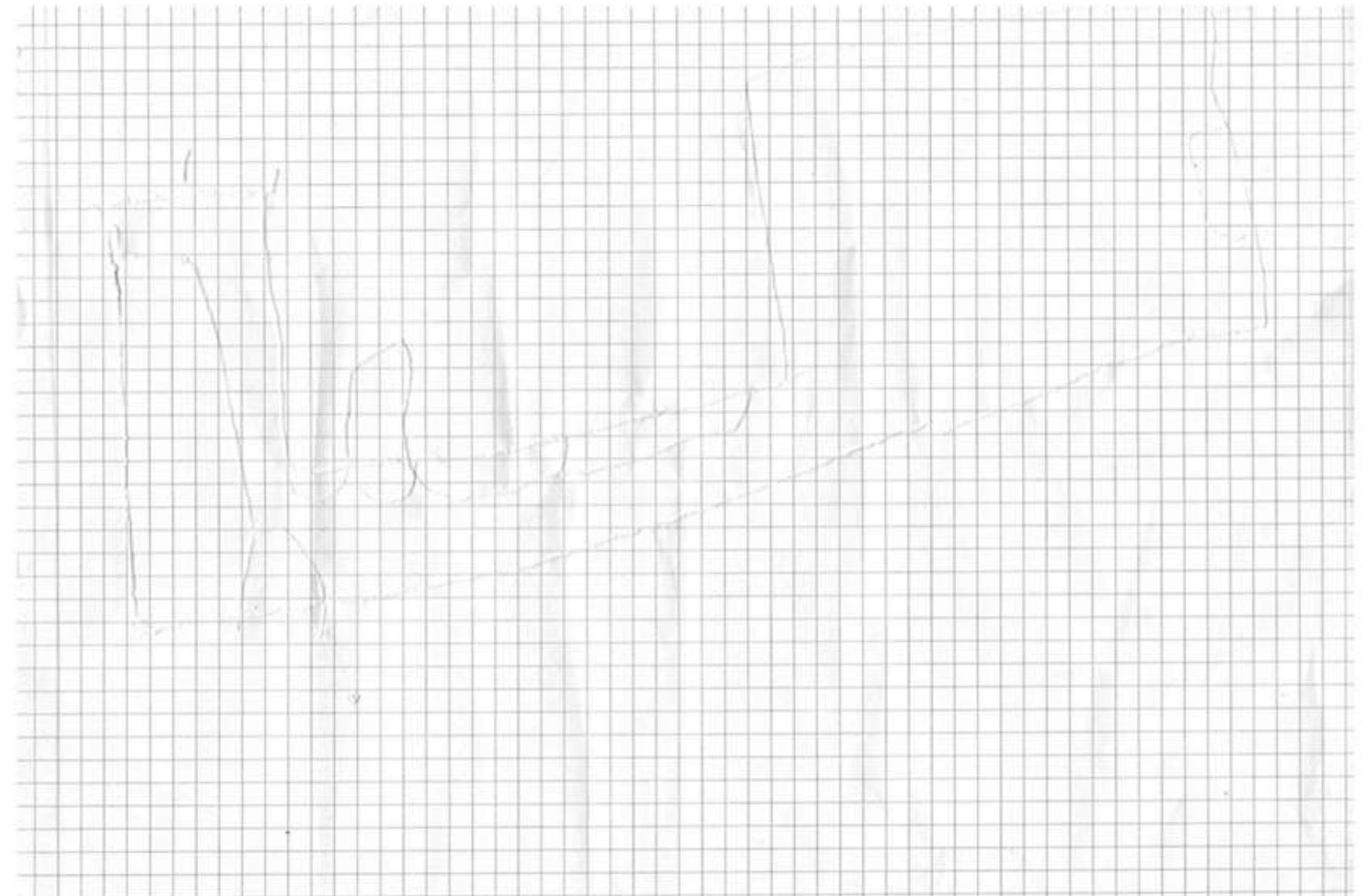
PL | *Duży miś w małym domku* zbudowany jest z wizualno-dźwiękowych interpretacji spotkań Mai Soś i jej niewidomych rozmówców i rozmówczyń. To pełen ciekawości dialog i chęć wzajemnego zrozumienia, wiele godzin nawiązywania bliższego kontaktu z osobami niewidomymi, poznawania ich świata i perspektywy. Projekt jest nieskończony, bo proces odkrywania wrażliwości drugiej osoby i próby opisanie jej nie są czymś, co można zamknąć w czasie.

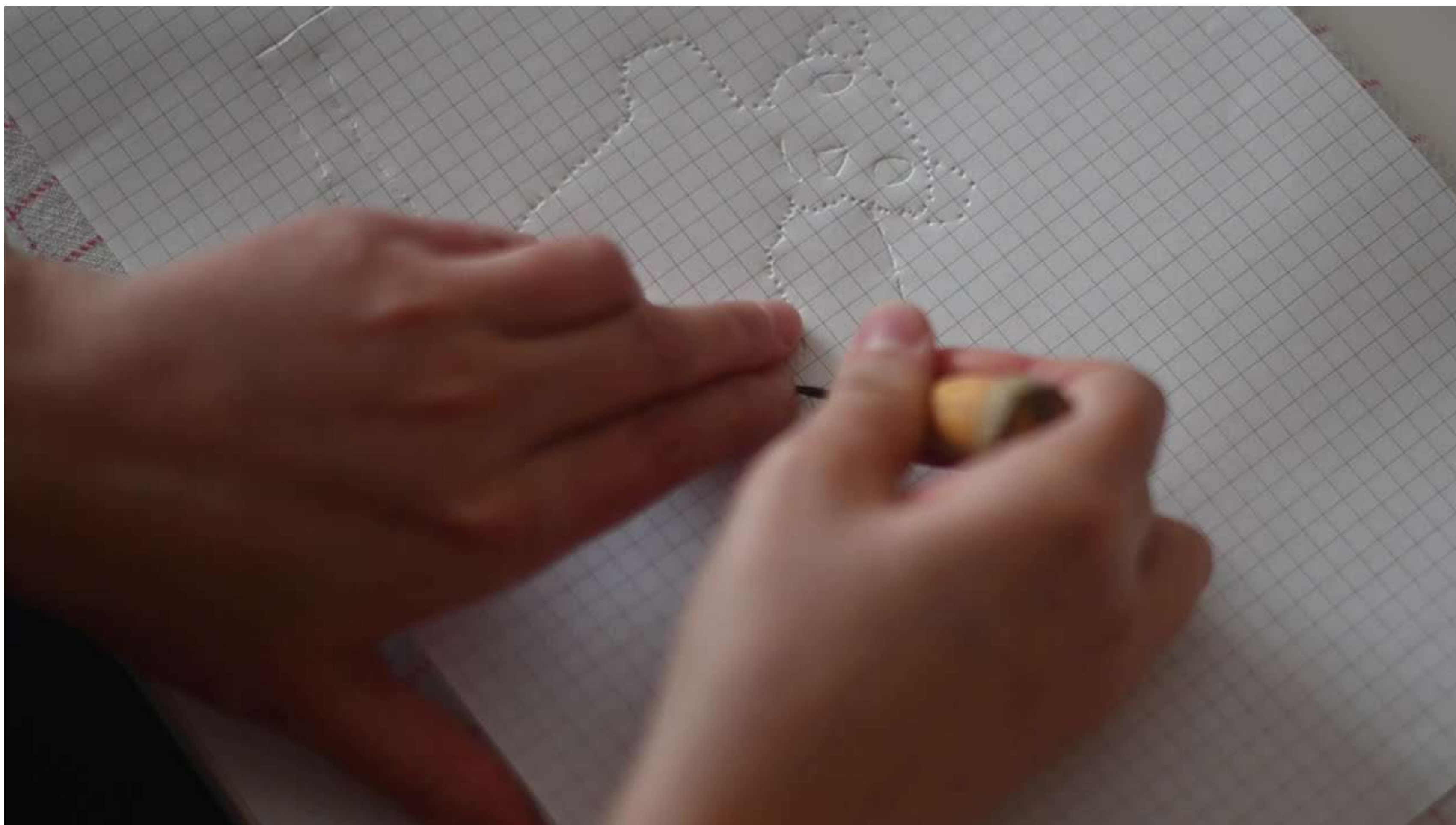
Zdjęcie przedstawia rysunek wydziurkowany na kartce z zeszytu w kratkę. Jest to plan jednopokojowego mieszkania z długim, zawiniętym korytarzem o nieco zniekształconych proporcjach i krzywo pociągniętych liniach. Na plan mieszkania nakłada się rysunek misia, który jest nieproporcjonalnie duży. Tułów misia znajduje się we wnętrzu pokoju, a głowa wychodzi poza obszar mieszkania.

Zdjęcie przedstawia rysunek wydziurkowany na karce z zeszytu w kratkę. Znajduje się na nim słoń ze zbyt małymi uszami, cienkim ogonem i ogromną trąbą. Ma też za chudy brzuch i właściwie nie przypomina za bardzo słonia.

Zdjęcie przedstawia rysunek wydziurkowany na karce z zeszytu w kratkę. Znajduje się na nim plan mieszkania, a właściwie zbiór nieuporządkowanych kształtów prostokątno-kwadrato-podobnych.

<https://www.youtube.com/watch?v=3xXzo4Ot5CU>